

THE REUNION

Sista Återträffen / Den Slutliga Hämnden

KARAKTÄRSLOOKBOOK

MAX

Två filmer
Samma natt
Samma ö
Samma ensemble

En Nordic-noir thriller berättad i två perspektiv

En isolerad ö
En natt - två perspektiv

Det som i den första filmen framstår som skuld, paranoia och sammanbrott får i den andra en ny betydelse.

Händelser, blickar och tystnader förändras när samma natt ses från ett annat perspektiv.

VAD ÄR THE REUNION

The Reunion är en svensk psykologisk thrillerduologi berättad i två sammanlänkade långfilmer

Sista Återträffen

En grupp tidigare klasskamrater samlas på en isolerad ö i Stockholms ytterskärgård för en återträff som snabbt förvandlas till ett slutet rum av skuld, misstro och sönderfall.

Den Slutliga Hämnden

Samma natt, berättad ur ett annat perspektiv, där dolda motiv, förskjutna lojaliteter och ett äldre trauma långsamt träder fram.

Filmerna är skrivna för att fungera både som självständiga verk och som en större sammanhängande helhet. Tillsammans bildar dom en berättelse där publikens förståelse för karaktärerna förändras i takt med att mer av sanningen avslöjas.

Det här är inte två versioner av samma film. Det är två filmer som tillsammans öppnar ett större moraliskt och emotionellt rum.

Hur rollen fungerar i duologin

I en traditionell filmlookbook presenteras en roll oftast utifrån en enda båg, ett enda perspektiv och en enda publikupplevelse.

I The Reunion fungerar det annorlunda.

Utgångspunkten är att rollen är **densamma**, men att publikens förståelse av den förändras mellan filmerna.

I *Sista Återträffen* möter publiken personen utifrån det begränsade perspektiv som råder inne i gruppen den natten.

I *Den Slutliga Hämnden* fördjupas eller omtolkas samma roll genom ny information, andra relationer och ett annat emotionellt centrum.

Det innebär att rollen inte nödvändigtvis ska spelas som två olika personer.

Det viktiga är i stället att förstå:

- **vem personen är i sin kärna**
- **hur personen först uppfattas**
- **hur rollen senare fördjupas eller omvärderas**

Den här lookbooken är därför byggd för att ge en tydlig bild av:

- **rollens kärna**
- **rollen i film 1**
- **rollen i film 2**
- **hur helheten bör förstås**

MAX

Max bär tyngden i rummet.
Lugn, stadig, svår att rubba.

Det finns något samlat i honom, något fysiskt och emotionellt pålitligt, som gör att andra gärna läser honom som trygg.
Han tar inte mycket plats i onödan, men hans närvaro känns.

Under den stillheten finns ett gammalt sår.
En förödmjukelse han aldrig riktigt lämnat bakom sig.
Något i honom har formats av att ha blivit utsatt, betraktad och förnedrad inför andra.

Det har inte gjort honom hård på ytan.
Det har gjort honom mer sluten, mer allvarlig och mer vaksam på vad människor är kapabla till när gruppen vänder sig mot en individ.

Max bär därför både styrka och sorg.
Han är inte den som talar först.
Men när han väl gör det finns det ofta en tyngd i det, som om han redan tänkt längre än dom andra.

Han söker inte kontroll.
Han söker hållfasthet.
Något som går att stå i när andra börjar glida.

Det är det som gör honom så stark i gruppen.
Och så smärtsam att se när den styrkan inte längre räcker.t.

Max i Sista Återträffen (film 1)

I den första filmen framstår Max som en av de mest stabila personerna i gruppen.

Han bär lugn, fysisk trygghet och en lågmäld moralisk närvaro som skiljer honom från flera av dom andra.

I ett rum där gamla hierarkier snabbt vaknar till liv står Max ofta för något mer samlat, mer eftertänksamt och mindre reaktivt.

Han är inte den som driver konflikter.

Han är snarare den som försöker hålla fast vid någon form av värdighet när gruppen börjar glida mot något mörkare.

Det finns också något i Max som gör att han ser mer än han säger.

En erfarenhet av vad förnedring gör med en människa, och en förståelse för hur snabbt en grupp kan bli grym när ingen sätter stopp.

I Sista Återträffen ska Max därför framför allt uppfattas som en person med tyngd, integritet och ett stilla allvar.

Han är inte sentimental.

Men han bär ett mänskligt djup som gör att publiken gärna söker sig mot honom när rummet blir farligare.

Max i Den Slutliga Hämnden (film 2)

I den andra filmen fördjupas Max genom det som tidigare bara kunnat anas.

Hans lugn får här en tydligare bakgrund i gammal skam, utsatthet och erfarenheten av att ha blivit förnedrad av dom han en gång stod nära. Det gör honom inte bitter i traditionell mening, men det ger hans återhållsamhet en mörkare och sorgsnare resonans.

Max bär fortfarande styrka.
Men nu ser vi tydligare vad den styrkan kostat honom.

Han försöker fortfarande hålla fast vid något mänskligt, något moraliskt, också när världen omkring honom blir allt mer förvriden.

Det gör honom till en av de få roller som inte drivs av dominans, förnekelse eller besatthet.

I *Den Slutliga Hämnden* behöver Max därför bära både värdighet och gammal sårbarhet samtidigt.

Han får inte spelas som offer.
Inte heller som symbolisk godhet.

Det avgörande är att han känns som en människa som vet hur djupt en förödmjukelse kan sätta sig – och som ändå försöker förbli större än den.

Max är lite speciell eftersom film 2 inte förändrar honom radikalt, utan ger större tyngd åt det som redan finns i film 1.

Han blir inte en annan person. Han blir bara mer begriplig.

Helheten

Max bär samma kärna genom båda filmerna:

en människa med fysisk tyngd, lågmäld integritet och en djup erfarenhet av vad förnedring gör med en människa.

I den första filmen framstår det som lugn, stabilitet och moralisk närvaro.

I den andra ser vi tydligare att samma hållning också vilar på gammal skam, smärta och ett liv där vissa sår aldrig riktigt läkt.

Det avgörande är att Max aldrig får spelas som bara trygg.

Hans styrka är verklig, men den är inte enkel.

Den har vuxit fram ur erfarenhet, återhållsamhet och en vilja att inte bli det som andra en gång gjorde honom till.

Han bär både sorg och värdighet.

Både sårbarhet och hållfasthet.

Och just därför blir han en av de få i gruppen som fortfarande försöker stå kvar i något mänskligt när allt annat börjar falla sönder.

Det är samma person i båda filmerna.

Det som förändras är inte hans kärna, utan vår förståelse av hur mycket den kostat honom.

Spelriktning

Max är en roll som kräver stark närvaro i stillhet, fysisk tyngd och lågmäld emotionell precision.

Skådespelaren måste kunna bära:

- trygghet utan sentimentalitet
- styrka utan hårdhet
- en människa som bär gammal skam utan att någonsin göra den till yta

Max ska kännas samlad, jordad och svår att rubba.

Han är inte den som talar mest, men ofta den som ger ett rum tyngd bara genom att vara i det.

Samtidigt måste det finnas något i honom som vittnar om tidigare förnedring och kvarvarande sår.

Inte som öppen smärta, utan som något inarbetat i kroppen, i blicken, i det han inte längre behöver säga högt.

Rollen kräver därför en skådespelare som kan spela:

- lågmäld moralisk styrka
- värdighet under tryck
- en stilla mänsklighet som får större resonans ju mörkare berättelsen blir

Max ska inte spelas som symbolisk godhet.

Han ska inte heller spelas som passiv eller mild i lös betydelse.

Det avgörande är att han känns som en människa som vet vad gruppens grymhet kan göra – och som ändå försöker stå kvar i något mänskligt.

Castingnot:

En skådespelare med stark fysisk närvaro, stilla auktoritet och förmåga att bära både värdighet och gammal sårbarhet utan att spela ut den. Rollen kräver precision, återhållsamhet och emotionellt djup snarare än yttre dominans.

Projektstatus

The Reunion utvecklas för närvarande som en svensk/europeisk samproduktion.

Båda långfilmsmanusen är färdigställda på svenska och engelska, och projektet har redan uppmärksammats internationellt genom finalistplaceringar och en vinst i etablerade manustävlingar.

Projektet befinner sig i ett skede där svensk huvudproducent ännu inte är knuten, men där aktiv dialog förs kring framtida samproduktionsstruktur, regi och vidare utveckling.

Casting kommer i ett senare skede att ske inom ramen för den producentledda processen.

Vid intresse

För den som vill uttrycka tidigt intresse för projektet eller för en specifik roll går det bra att kontakta:

Staffan von Zeipel

Screenwriter & Creator

staffan.vonzeipel@zeipels.com

<https://www.zeipels.se/duologyeng-cast/>

